

Ну й чарівник Амур! З коханою весь ВІК...

П'єр де Ронсар

Ну й чарівник Амур! З коханою весь вік
Пробути міг би я в немовкнучій розмові.
Розповідав би їй про всі свої любові.
Коротшим би за день мені здавався рік.

А завітає гість, незнаний чоловік,-
Ніяковію я, вмовкаю на півслові,
Всі дотепи мої побліднути готові,
Я затинаюся, косніє мій язик.

А гість покине дім – знов радощі і втіхи,
Владаю словом я, лунають жарти, сміхи,
І непомітно час у вигадках летить.

Сіяє променем словесне многоцвіття.
Просидіти ладен я з нею хоч століття,
Та і століття б нам пролинуло, як мить.

Автор: П'єр де Ронсар, переклад: Ф. Склєра